

עין אור

13.3.2009

י"ז אדר תשס"ט

יום שישי

יומן פנימי 12

(1835)

וַיִּכְתֹּב מֶרְדֵּכַי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-
הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזוּשׁוּרוּשׁ--הַקְּרוּבִים,
וְהָרְזוּזִיקִים. לְקַיֵּם, עֲלֵיהֶם--לְהֵיוֹת עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה
עָשָׂר לְזוֹדֵשׁ אָדָר, וְאֵת יוֹם-זֵזְמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה,
וּשְׁנָה. כַּיָּמִים, אֲשֶׁר-נִזְוּוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲבִיבֵיהֶם, וְהַזֹּדֵשׁ
אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת
אוֹתָם, וַיְמִי מִשְׁתַּה וּשְׂמִינָה, וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, וּמִתְנֻנּוֹת
לְאֲבִינָיִם. [...] עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם
הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲנָרֶת הַזֹּאת; וּמָה-רָאוּ עַל-
פְּכָה, וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם. קִיָּמוּ וּקְבַל (וּקְבָלוּ) הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם
וְעַל-זָרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוֹר -- לְהֵיוֹת
עֹשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה,
וּשְׁנָה. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר, מִשְׁפּוֹנָה
וּמִשְׁפּוֹנָה, מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר וְעִיר; וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא
יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכְרָם, לֹא-יִסּוּף מִזָּרְעָם. {ס}
מִגִּילַת אֶסְתֵּר ט, כ-כּוֹז.

משלוח האזכרי

משנכנס אדר מרבים בשמחה... ואצלנו ממש שמח, פורים, משלוחי מנות, תחפושות, הופעות הילדים בבית לביא, וכמובן משתה המבוגרים בחדר האוכל - שישו ושמחו. וזה עוד לא הכול. צוותי השינוי בפעולה וחוגי בית מפה ועד הודעה חדשה... נוהל קבלת החלטות במועצה וכמובן ויכוח על ניסוח, פרשנות מקומית לכל אות כתובה או חסרה, לקראת משאל החברים בקלפי, וזו רק ההתחלה... שמח, לא? וגשם על שדותינו, זו שמחה, וכל העמק ירוק למהדרין, תורמוסים, כלניות ורקפות, מה צריך עוד הבן-אדם כדי לשמוח? אז נכון שנשיא, ראש ממשלה ושר אוצר, על דוכן הנאשמים, ונכון שהישגי מבצע "עופרת יצוקה" מתמוססים ונעלמים, אבל לעומת זאת ניצחנו את שבדיה בטניס, וגם מכבי תל אביב ניצחה את גבעת שמואל, אז מה יש לנו להתלונן, וברוח אופטימית זו בואו נפנה לענייני היום.

המזכירות בישיבתה בתאריך 26/02/09 החליטה במספר נושאים:

1. אושר עדכון לנוהלי הטיפול הפסיכולוגי לחברים:

20 פגישות ראשונות, ע"ח הקהילה.

מפגישה 21 עד 40 השתתפות החבר 30%

מפגישה 41 עד 60 השתתפות החבר 50%

מפגישה 61 עד 80 השתתפות החבר 75%

מפגישה 81 תשלום מלא ע"י החבר

כפתור רכב ועדת ייעוץ מבוטל, והנסיעות על חשבון החבר.

לוועדת ייעוץ תהיה הסמכות ושיקול הדעת במקרים מיוחדים.

2. אושר נוהל "חיסכון חסום" לחברים בתהליכי השיפוץ:

כספי החבר שדירתו עוברת שיפוץ, יופקדו בחיסכון רגיל, כפי כללי החיסכון המקובלים.

החיסכון יוגדר כחיסכון חסום לטובת השיפוץ (תוספות פרטיות) ולא תהיה אפשרות למשוך ממנו לכל צורך, למעט חיוכי המינהלת בגין השיפוצים. תחולת ההחלטה לגבי יתרות תקציבי השיפוץ, החל מינואר 2008.

3. צוות מזכירות לעניין המרפסת של משפחת לוריא הגיש למזכירות המלצה

להמשך טיפול בנושא, בשיתוף המשפחה ובהסכמתה.

המזכירות אישרה שלב זה בתהליך ההסכמות (עיקרי הדברים):

אין התנגדות למרפסת במפנה הדרומי של דירת לוריא.

המשפחה תגיש תוכנית בינוי מרפסת לוועדת התכנון, וזאת עפ"י כללי התכנון

והבינוי המקובלים עפ"י חוק, והנהוגים אצלנו בחצר הקיבוץ, ותוך התייחסות

למשפחת שפרן השכנה.

משפחת לוריא תפרק את המרפסת הקיימת, כתנאי להמשך התהליך.

4. המזכירות אישרה מנדט לצוות נאמני בית הכנסת :
חברי הצוות : ניצה סמילנסקי, ישעיה אמיר, צבי נור, אסא גיארי.
הצוות יהיה מופקד על קרן התרומות של בית הכנסת, ויסייע בכל הקשור
לניהול השוטף. את נוסח המנדט ניתן לקבל אצל נלי במזכירות הטכנית.

בישיבה מתאריך 05/03/09 אושרו הנושאים הבאים :

1. מנדט נציג הקיבוץ במועצה האזורית.
 2. תקנון עובדי חוץ - עדכוני נוהל ותוספות שונות.
 3. נוסח מעודכן להסכם פנסיה לחבר.
- פירוט המנדט, התקנון, והנוסח - ניתן לקבל אצל נלי במזכירות הטכנית.

בתאריך 04/03/09 התקיימה מועצה כאשר על סדר היום :

"נוהל קבלת החלטות - צוותי שינוי"

סוד ידוע הוא שמזה שנתיים פועלים שני צוותי שינוי, האחד במגמה של
התחדשות על בסיס דיפרנציאלי, והשני במגמה של התחדשות ברוח שיתופית.
למעט התחום של **עבודה ופרנסה**, שעליו עיקר המחלוקת, רוב הנושאים
הקהילתיים האחרים דומים וחופפים, וההבדלים עיקרם בניסוח וסדר הדברים.
היות ואנו נכנסים לשלב של קבלת החלטות הן בנושא עקרונות המודלים והן
בתחום של הקצאת משאבים, נקבע סדר היום האמור, כדי שנסכים על "כללי
המשחק".

המזכירות נדרשה לנושאים אלו והחליטה להמליץ לאסיפה הכללית לקיים דיון
מהותי בעקרונות המודלים וההמשך יהיה כפי שתחליט האסיפה.
בינתיים תקצבה המזכירות את פעילות שני הצוותים בסכום כולל כ-200 אש"ח,
ולו רק כדי שלא ייאמר שחוסמים מישהו. המועצה החליטה בעניין זה כך :

1. הנושא יוחלט במשאל חברים (קלפי)

2. שתי חלופות להחלטה :

חלופה 1 - לאפשר לשני הצוותים להביא הצעה מפורטת לאסיפה.

חלופה 2 - לקיים דיון על בסיס העקרונות באסיפה.

פירוש החלופות לעניות דעתי והבנתי הוא כך :

חלופה 1 אומרת, לאפשר לשני הצוותים הקצאת משאבים וקביעת לוח זמנים

להכנת מפרט מלא להצעות השינוי, שיוצג ויידון באסיפה.

חלופה 2 אומרת, לקיים באסיפה דיון על עקרונות המודלים של צוותי השינוי,

והאסיפה תחליט איך ממשיכים.

הקלפי מתוכנן ליום שישי 27/03/09 ובשלב זה מנסים להסכים על נוסח הפתק

שיוצג בפני החברים בקלפי, דבר שהיה צריך להיעשות במסגרת המועצה, עם

קבלת ההחלטה.

ועניין אחרון, נדרשתי לפרסם בציבור נושא שטופל ע"י מזכירות פעילה ודווח למזכירות:

איציק צפדיה הציג מועמדותו לבחירת ראש מועצה, ביקש וקיבל תמיכה תקציבית ולוגיסטית באישור המזכירות. נוסף לכך, קיבל תרומה בסך 5000 ₪ לצורך הפקת "פליירים" לפרסום מועמדותו, מתושב נעורה (חומוס) המועסק אצלנו כקבלן לעבודות עפר, וזאת למרות שעמד לרשותו תקציב ראוי למטרה זו. למען הסר ספק, תרומה כזו היא חוקית ולגיטימית במסגרת תהליכי בחירות וכל המועמדים משתמשים במקור מימון כזה. כשהכול אמור להיות גלוי ושקוף.

איציק לא הסתיר דבר ודיווח בנושא זה. אך הכשל בנושא הוא התנהלות אתית בלתי ראויה היות והתורם הוא קבלן המועסק ע"י צפדיה במסגרת תפקידו כראש מינהלת השיכון. כשהנושא עלה לסדר היום נקרא איציק למשרדי והועמד על חומרת התנהלות בלתי ראויה זו.

על דעת המזכירות הפעילה, **הכסף הוחזר לתורם** וחויב לתקציב הבחירות של צפדיה. כל זאת דווח למזכירות. חבר שהגיש שאילתה בנושא נענה בהתאם. למרות זאת הוא הגיש אותה השאילתה גם במסגרת המועצה והמועצה החזירה הנושא למזכירות - חד-גדיא ממש, ואתם תחליטו אם לצחוק או לבכות, היום בפורים...

פורים שמח

אילן צור

גלעד שליט - 990 ימים רחוק מהבית

משלוח מנות בע"מ חרוז אצל וה"מ

מצוות פורים היא אחת משבע מצוות דרבנן - מצוות שתיקנו חז"ל - והיא עצמה כוללת שבע מצוות דרבנן. השנייה בסדר המצוות היא "משלוח מתנות איש לרעהו". ביומן עין חרוד מיום ח' באדר תרצ"ה (13 במרס 1935) מתואר משלוח מנות נוסח המשק דאז.

הפורים הולך ובא. מקובל אצלנו שילדי גנים ובית הספר מהכיתות הנמוכות מכבדים ביום זה את הוריהם ב"סוד כמוס". לכל ילד מתנה בחדר הוריו "הפתעת גומלין". העניין הזה נעשה בסך ובפומביות רבה. המציאות לימדנו שחג זה נהפך לכמה וכמה ילדים לחגא באשר לא מצא בחדר כל "הפתעה" ולא מרוע לב או מחוסר תשומת לב נעשה זה... כדי שלא יישנו מקרים כאלה גם השנה, מציעה ועדת החינוך, בהסכמת המזכירות, לכל ההורים אשר טרם הכינו "סוד כמוס" לפנות אל החבר קרופסקי בעוד מועד. העובדות בגנים מציעות להורים ש"הסוד הכמוס" יהיה שווה לכל הילדים: סוכריות ופרחים.

ועוד על משלוח מנות והפעם מיומן המשק מיום 25 בפברואר 1937:

פאריס באניס

בבוקר התפזרו הילדים קבוצות-קבוצות (משותפות לשני הגנים) במחנה לפי אזורי הבתים של ההורים ומסכות על פניהם, לחלק להורים ולעובדות, ולמוסדות (בתי ילדים, מחסנים וכו') משלוח מנות, "סוד כמוס". כמובן, בכל חדר מצאו גם סוד-תשובה. את כל המתנות הביאו לגן, ריכזו על שולחן אחד והסתכלו במתנות של כל ילד, התכבדו בדברים טובים. הורים אחדים הכינו מתנות זעירות לכל הילדים של הגן. המחסנים קישטו והלבישו את הדובים (גם "דג מלוח"). אחד ההורים סידר לגן נדנדה, מתפרת בית הספר שלחה בגדים לבובות ושקיקים שונים. אחרי הצהריים ביקרו אצל "הסבאים והסבתאות", כי הם הם שהולידו אותם וחינכו להיות טובים. לכל ילד וגם לעובדות חילקו שקיקים עם "דברים טובים" - משלוח מנות.

מסיבת פאריס באניס כחול (מאותו היומן)

החגיגה בגן כחול הייתה סעודה משותפת. בגן הירוק - החגיגה. התלבשו: קבוצות קבוצות, שתי סבתאות וסבא עשו רושם כביר - הילדים אוהבים את המסכה הזו. דובים, עופות, עזים, ארנבות וסנאיות, גמל ובידואי (הנאה רבה גרמה לציבור מסכה זו), ליצנים מכל המינים: כושים, פרסי (כולם שמו לבעל בעלת המסכה הזו). "בויתיה" רוסית עם פנינים על הראש אף היא בלטה. ו"סתם" ליצנים. כל קבוצה הופיעה לחוד בשירה. התלבשו התאימו לכל ילד. סיימה התזמורת המשותפת. ובסוף - חילקו במעטפות קטנות סוד כמוס. הכול היה חביב מאוד והציבור רעש מדי מרוב "נחת".

נמסר מן הארכיון על-ידי יורם רגב

המציאה כבר מצלצלת...

מיד לאחר מסיבת פורים אנחנו פותחים בהכנות לליל הסדר שמגיע השנה ביום רביעי, 8 באפריל. השנה ניתן יהיה להזמין מקומות לליל הסדר באמצעות אתר האינטרנט של המשק בנוסף לפתקים המסורתיים בתאי הדואר. בין אם תחזירו את הפתק לקופסה בלוח המודעות או תעשו הזמנה און-ליין אנא הקדימו והזמינו מקומות עד ה-1.4 כדי שנוכל להיערך, ולהענות ככל הניתן למרב הבקשות. לתשומת לב כל החמולות, ההורים, הדודים, הסבים והסבות - כשאתם רושמים את מספר המקומות הדרושים לכם אנא הקפידו לתאם זאת עם שאר השלוחות המשפחתיות המקומיות וכך ייחסכו מכולנו בלבולים בגלל הזמנות כפולות. אם הנכם מזמינים עבור חברים נוספים אנא ציינו בהערות את מי לחייב ובכמה מנות, על מנת שנוכל לחלק את החיוב בין כל החברים המסבים עמכם.

חברים החוגגים במקום אחר - אנא ציינו זאת. גם זו אינפורמציה חשובה!

במהלך השבוע הקרוב תיפתח על לוח המודעות הרשמה להזמנת אוכל הביתה. המעוניינים מוזמנים להירשם על לוח המודעות ויקבלו בתא הדואר הפרטי דף מפורט הכולל מנות ומחירים.

בהמשך יתבקשו החברים המשתתפים בסדר בחדר האוכל לציין מי מבני המשפחה והאורחים, מבוגרים וילדים, מעוניינים או מוכנים להשתתף בקריאות, ריקוד, שירה, נגינה וכו'.
ההשתתפות חשובה וכל המרבה הרי זה משובח!

ובינתיים, חג פורים שמח
בשם צוות החג,
אילה אופנהיימר

אורחים לחג הפסח

כמדי שנה אנו נוהגים לארח משפחה מירושלים לליל-הסדר משפחה שבעבר הייתה אצלנו בבית ראשון במולדת. בקשתנו היא, האם יש משפחה שנוסעת בחג ומוכנה לתרום את ביתה לאורחים אלו. נשמח אם תפנו אלינו. בוריס וריטה קולטמן.

”קום התנערה”

רבות נאמר אצלנו על ”השינוי”, בעד ונגד, בגרסה כזאת או אחרת, הקרקע רוחשת תחתינו.

למרות זאת אני חש שלא הכול נאמר וכנראה לא הכול ייאמר גם אחרי שאני אוסיף את דבריי.

שינוי הוא משהו שאנחנו עוברים כל חיינו ואינו זקוק למירכאות. מלינה משותפת בגיל הרך ללינה משפחתית, מטלפון אחד ויחיד במזכירות הקיבוץ לטלפון בבית ולטלפון נייד. מדירה של 45 מ”ר ל-95 מ”ר ואולי אפילו ל-140. מעבודה ללא חיוב למשכור. המשותף לכל השינויים הללו, שהם נשאים תחומים במסגרת הערכית של הקיבוץ, שיש להם כללים ומאפיינים וגם תקנון.

ה”שינוי” שעליו מדובר עכשיו הוא לא שינוי, הוא מהפכה, ולכן גם מתאימות לו מילות השיר, ”עולם יִשָּׁן עֲדֵי הַיְסוּד נִחְרֵיבָה [...] לֹא כְּלוּם אֶתְמוּל, מָחָר – הַכֹּל”.

העולם הישן, במקרה שלנו, הוא אותה מערכת הערכים על פיה אנו חיים.

ולמרות ששינוי הזמן נוגסות בערכים אלה ומעצבות את צורתם חזור ועצב, עדיין אנו שומרים על ערכי היסוד של חיינו כאן כקיבוץ, שעיקרם הם: **שוויון ערך האדם, שוויון ערך העבודה והערבות ההדדית.**

אנו חיים כיום במערכת, אשר תהיה יעילותה אשר תהיה, מספקת לנו רמת חיים ששווייה כ-12,000 ₪ בחודש, לכל אחד ואחת מאיתנו.

סכום זה לא כולל השקעות חד-פעמיות גדולות כגון שיפוץ דירות החברים והשקעות במבנים ציבוריים כמו חידוש בריכת השחייה.

מתוך סכום זה אנו מקבלים גם את התקציב האישי.

כל זה, קצת יותר או קצת פחות, תלוי במצבנו הכלכלי, מובטח לנו עד יומנו האחרון, כולל אשפוז סיעודי לנו ולהורינו שבקיבוץ.

לא אמנה כאן את כל השירותים שהקיבוץ מעניק לנו, אשר לחלקם, כמו פעילות

למבוגרים, ספרייה, חינוך משלים לילדים וכו', אנחנו לא תמיד מודעים.

כולנו אנשים עובדים. בהגיענו לגיל פרישה מהעבודה אנו זכאים, על פי כללי הקיבוץ להמשך אותה רמת החיים, בדיוק כמו אותם אלה שעובדים וזאת, בזכות עבודתנו רבת השנים בקיבוץ.

הישגינו בתחום הכלכלי, המקצועי ואפילו החברתי הם עצומים, והושגו כולם למרות, ואולי בזכות השגתם במסגרת הקיבוצית השיתופית-שוויונית, ובחלקם, ע”י אלה שהיום הם פנסיונרים.

יבואו המקטרגים ויגידו שהקיבוץ מקולקל ורקוב, כולו צביעות ואחיזת עיניים.

אדרבא, יבואו ויֵראו כוחם בעשייה לתיקון הקיים. כושר התמרון בקיבוץ מספיק גדול אם מחליטים שחייבים לתקן, גם אם צריך להתאים כמה כללים לצורך כך.

הצורך בביטולו של הקיבוץ כפעולה מתקנת של גוף המממש את הערכים שהציב לעצמו, נובע לדעתי מתרעומת על דברים שקורים ואין לנו את הכוח (או החשק) לשנותם, וחלקם מבוססים על התקווה והרצון של הפרט, המעריך שמצבו יהיה טוב יותר (כלומר יהיה לו יותר כסף). הנימוקים המושמעים לביטול הצורך הזה הם רבים ושונים ולפעמים אף משונים.

נכון, במחיר הוויתור על הערכים, לחלק מאיתנו יהיה יותר כסף, אותו חלק שהוא גם בגיל העבודה, גם יהיה בעל משכורת גבוהה וגם לא נושא נטל כבד של גידול ילדים למשל.

לאחרים, שלא עונים על קריטריונים אלה, נכונו כמה הפתעות, כמו למשל, שהמשכורת שתשולם להם, או תשלומי הפנסיה והביטוח הלאומי שיקבלו, עלולים להקשות לשלם את העלויות שיושתו עליהם על ידי הקיבוץ, בתוספת העלויות הפרטיות שיצטרכו לשאת בהן, כמו גידול ילדים וחינוכם, בריאות, או אחזקת מכונית לצורך נסיעות לביקור נכדים. לבודדים יהיה המשא קשה אף יותר.

ולכן, אפשר לראות שבקיבוצים שעשו את המהלך המהפכני הזה, ירדה רמת החיים של הפרט, נוצר צורך בחיפוש עבודות נוספות ע"י מבוגרים, בדרך כלל בתחומים אשר היום היינו מתביישים לשלוח אותם לשם. ובסוף יש תמיד כאלה שגם את זה אין להם אפשרות לעשות.

מאירים את עינינו שרשת הביטחון תצמצם בעיה זו. צא וראה את המרד המתפתח לאחר שנים מועטות בחלק מהקיבוצים רשת ביטחון בקרב מקבלי ההכנסות הגבוהות, המממנים את הרשת.

אומרים לנו: מה הבעיה? הרי כך חיים בכל העולם, האומנם?

בכל העולם, אדם שעבד עשרות שנים פורש עם פיצויי פיטורין, עם פנסיה ראווה, המתבססת על משכורתיו האחרונות ובנוסף הספיק אותו אדם לצבור רכוש, חסכונות וכו' (בעיתון התפרסם לאחרונה שהחיסכון הממוצע למשפחה בישראל, ירד מ-850,000 ₪ ל-750,000 ₪ ב-2008.....).

כל שנותינו חיינו כאן בידעה שאנו צוברים זכויות להמשך קיום רמת החיים שלנו גם לאחר פרישתנו. לאן ייעלמו עכשיו זכויות אלה? האם הפנסיה שלנו תוכל להקנות לנו רמת חיים זו?

גם כאן יש תשובה מוכנה מראש של המסבירים: בהכנסותינו משנים עברו מגולמות כל הזכויות הסוציאליות שלנו.

זה אמנם נכון. אם כך למה לא ימומשו זכויות אלו במלואן לאחר שנופרט? תשובת המחץ לשאלות אלו היא שמעבר למשכורת, או הפנסיה והביטוח הלאומי, נקבל גם את חלקנו מן הרווחי הענפים וכך תגיע הכנסתנו לסכומים גבוהים בהרבה. תשובה זו זקוקה להתייחסות מיוחדת מפני שבה טמונה לא רק אריתמטיקה פשוטה ותמימה, אלא גם צל צלה של אחיזת עיניים.

בשביל לקבל סכומים נוספים אלה מרווחי ענפי הייצור שלנו, אין צורך לעשות שום דבר מלבד לקבל החלטה שעושים זאת, ואפשר לעשות זאת גם כיום וללא הפרטה. ואכן אנו עושים זאת ע"י השקעת סכומים אלה בשיפוץ והרחבת בתי החברים, חידוש בריכת השחייה וכו'.

לאחר גמר השיפוצים וההוצאות הגדולות שבצדם, יהיו הרווחים בשנים הבאות פנויים לחלוקה במזומן בהתאם להחלטותינו, ללא צורך בשום מהפכות. אם לא יהיו רווחים, הם לא יהיו לפני הפרטה ולא אחריה.

את הראיה לכך ניתן לראות בקיבוצים שנמצאים במצב כלכלי טוב, שאכן נהגו כך. לסיום, הקיבוץ אינו מושלם, הוא משנה את פניו במהלך השנים, אך עדיין שומר על הליבה הערכית שלו.

ההפרטה היא הצטרפות למעגל "הקפיטליזם החזירי" על הפערים הבלתי נסבלים שבו, והפעם בין חברים.

מהלך ההפרטה, גם אם ייעשה בהדרגה ולניסיון, הוא בלתי הפיך.

ההחלטה אם נפריט את עצמנו, אינה מותנית במידת ההצלחה הרגעית של מהלך זה או אחר שנעשה במטרה לדחות אותה, אלא החלטה לחיות או למות כקיבוץ.

צבי בר-חיים

מצל טל
לאסתר רימון
להלצת הנכד
הראל
זן אלירז ארמינה.
לצתיה ארפאל
הוריה של רמינה
אלכל המשפחה
זרכות לצזיות

מצל טל
לאסתר פרידמן
להלצת הנין
ריאן
נכד לשושנה
זן אירון וג'סיקה
זר זרכות
לכל המשפחות

אני אצביע נגד !

אני אצביע נגד כל הצעות השינוי!!!

סיפרו לי על הצעות שני הצוותים, האחד מציע שכר דיפרנציאלי, השני מציע נוסח מרוכך של משהו דומה.

למה לי? למה לי לשנות? הרי כבר אינני ילד, אין לי תואר אקדמאי, עם עבר וניסיון חקלאי, נשוי +, ברור לי שמעבר לשכר דיפרנציאלי, שבו אצטרך להשתכר על פי יכולתי האמיתית, רק יכביד עליי ויחייב אותי לוותר על חלק מהנוחיות שהגעתי אליה, ברור לי שהצעת הצוות השיתופי, גם היא תיצור פה פערי מעמדות.

לעבור למשרה מכניסה יותר? לעבוד שעות נוספות? לשאוף ליותר? על מה אתה מדבר? כמובן שאני שואף **לקבל** יותר, אבל הרי כבר כיום אני מתאמץ מאוד בעבודה, האם אתה מעלה בדעתך מה המשמעות של לעבור לבית חדש שכל הנוי מסביב לא מסודר? האם חשבת פעם על מספר ההסעות לחוגים ולפעילויות שונות שעליי להסיע את ילדיי כל יום וכל ערב? האם ניסית לשלב את כל אלה עם פעילות ספורטיבית שאני מקפיד עליה?

האם אני שומע בקולך רמז לכך שלמעשה אני חי ברמת חיים גבוהה בהרבה מיכולותיי האמיתיות? הרי זו בדיוק הסיבה שאני חי בקיבוץ! סוף כל סוף, מצאתי את צורת החיים שממש מתאימה לי.

מדוע אתה אומר לי כל הזמן שאני צריך לחיות בהתאם ליכולתי להתפרנס? האם הכספים שמעבירה ריקור למשק אינם נכללים בהגדרת "יכולת הפרנסה" שלי? האם ריקור איננה שלי? האם מישהו דורש משרי אריסון להתפרנס רק מעבודתה? זו איננה בושה להיות עשיר ולחיות מרווחי ההון!

מוסר, מוסר, תפסיק לטרטר לי עם המלה הזו, האם אתה טוען שלחיות ברמה שמעבר ליכולת ההתפרנסות זה איננו מוסרי? מאיפה הבאת את הקשקוש הזה? כל בעל עסק משתמש ברווחי העסק שלו לתועלתו, מה רע בכך? מה אתה מאיים עליי במצב כלכלי קשה? הרי זה היפותטי בלבד, אני סומך על החכמים, אלה שמבינים ויודעים מה לעשות, אני סומך על אלה שהביאו את עין-חרוד למצבה הנוכחי, שימשיכו להתאמץ, עובדה, תראה היכן אנחנו כיום. מה אתה אומר? הקבוצה הזאת שהביאה את עין-חרוד למצבה הנוכחי מזדקנת? שכחת כנראה את דור הוותיקים, אלה שהקימו את עין-חרוד והביאו אותנו לאן שאנחנו נמצאים כיום.

אתה לא רציני! האם אתה טוען ברצינות שאותם ותיקים ומייסדים כמעט שהביאו את עין-חרוד לפשיטת רגל כלכלית בשנות ה-80? מאיפה אתה מביא את כל השטויות הללו? האם אני יודע מה היה גובה החוב של עין-חרוד באותן שנות האינפלציה העליזות? מאיפה אני צריך לדעת, בשביל מה יש גזבר? שהוא ישבור את הראש.

מה אתה מביא לי כל הזמן דוגמאות מהסביבה? עין-חרוד מאוחד, בית-השיטה, תל יוסף, שדה נחום, חפציבה, איך אתה בכלל מעז להשוות אותנו אליהם? הרי תמיד היינו יותר טובים מהאחרים, תראה איך כל העמק סוגד לנו...

שני שלישי מהקיבוצים כבר שינו את אורחות החיים שלהם ועברו למודל התפרנסות: מה זה קשור אלינו? האם זה מוכיח שהם יותר חכמים? ובכלל, למה להיות כל-כך פסימי? מדוע אתה מנפנף לי כל הזמן בפסוק "לא לעולם חוסן", מדוע לא לחשוב "חיובית", מדוע לא להאמין שיכול גם להיות יותר טוב?

תראה, אני לא באמת כועס עליך. כשאני מנסה לחשוב על הדברים שאתה אומר ומפרסם מדי פעם ביומן, אני אומר לזוגתי: וואלה, כל הכבוד, בחיי שיש משהו במה שהוא אומר, אני באמת שם לב שמשוהו אצלנו כאילו לא הכי בסדר.

לפעמים אפילו אני מכבה את המזגן כשאין אף אחד בבית כי חייבים לחסוך, אבל המחשבות המטרידות האלה עוברות לי די מהר. החיים קצרים, צריך להספיק, ואני ממחר למרכולית ולמחסן זוהר כי אחר-כך יש לי חדר כושר.

אז אל תתפוס לי פוזה של נביא זעם, נסה גם אתה לראות את הצד החיובי של החיים, תהיה על הכיפק, יאללה, ביי.

שמע ורשם - יואב צור

מה הלאה

לפני מספר שבועות הנחנו בפני הציבור הצעה לשינוי אורחות החיים בעין חרוד. הצעה ניסינו להקיף את כל תחומי חיינו אבל ההצעה עדיין אינה שלמה. בקרוב יצטרכו חברי עין חרוד להצביע בקלפי האם נוכל להמשיך ולבנות הצעה מפורטת, הצעה שבה יוכלו כל אחת ואחד מהחברים להבין את משמעות השינוי, במידה ויוחלט עליו בעתיד, והשפעתו בצורה אישית, ברורה ומובנת או ניכנס למסלול של "דיונים עקרוניים".

כדי להשלים את הצעתנו עלינו להוסיף ולהרחיב במספר נושאים כגון בריאות, חינוך, שיוך ערך הדירות, ובעיקר עלינו להציג בפני החברים מודל כלכלי אמיתי שבו יוכלו כל חברה וחבר להבין "איך ישפיע עליי השינוי".

על מנת שנוכל לבנות מודל כזה יש ליצור **בסיס נתונים אמיתי** ודבר זה ניתן להיעשות רק באמצעות **משכור משרות**. תהליך שפירושו ניתוח עיסוק אובייקטיבי של תפקידים ומקצועות על מנת לקבל את שווי המשרות. תהליך שבו מעורבים החברים והמידע שקוף וזמין להם באופן אישי.

משכור משרות אינו מטרה לעצמו ואינו החלטה על מעבר לשכר דיפרנציאלי אלא **אמצעי להכנת הצעה כוללת**. ללא תהליך זה יקשה עלינו להציג בפני החברים מודל

ממשי, וללא מודל ממשי על בסיס מה מחליטים על שינויים באורחות חיינו?! דיון בעקרונות בלבד, ללא משמעותם המעשית של עקרונות אלו, ללא התמודדות עם אפשרות יישומם וללא הצגת השפעתם על חיי היום יום של כל חבר וחברה יהיה חסר משמעות וחסר יכולת ביצוע. להג אינסופי של מילים, מכבסה של מושגים עד להרקתם מתוכן והפיכתם ל"אות מתה".

התייחסויות למובילי השינוי ולא למהותו נשמעות כבר היום ויישמעו גם בעתיד. השוואות מופרכות, תחזיות קודרות וצ'יזבטים על "חברים רעבים ללחם בקיבוצים בצפון" אינם צריכים להטעות אותנו: **את הדיון על שינויים באורחות חיינו יש לקיים על בסיס מוצק של הצעה מפורטת הכוללת מודל כלכלי אמיתי ולא בסבך מילים ריקות.**

צוות התחדשות

נחמן פונדק, אסתר סמילנסקי, צביקי נור, יוחאי קמחי, יואב צור, נעם מירסקי, אייל גרדי, דלית דרום-נור, אילה אופנהיימר, רז נור

שכתוב ההיסטוריה - בטעות וחוסר הבנה, או במכוון

(הערות למנשר של חנה דגן ערב ההצבעה בקלפי בנושא מינהלת פרויקט השיפוצים)

רשימה זו הובאה ליומן, בשינויים קלים, למרות שפורסמה בנוסח חלקי ביום ההצבעה.

1. טעות ראשונה

כותבת חנה דגן בבואה "לרענן את זיכרון הציבור":

"ההערכה התקציבית שניתנה על ידי המינהלת הייתה לא ריאלית ועליה הצבענו באסיפה". טעות!

ההערכה התקציבית אשר הוצגה באסיפה הייתה ריאלית והתבססה, בין השאר על עלויות שפוץ והרחבה של כמה דירות אופייניות (שניבנו באמצע שנות החמישים, עם המעבר לנקודה החדשה) וביניהן הדירות מעל בית הכנסת. עלויות אלו הוכפלו ב- 100 (כמספר הדירות שנחשבו לשיפוץ) ועל סמך הערכה זו, הצבענו באסיפה. ומה עשתה המינהלת לאחר שקיבלה מנדט לביצוע הפרויקט? שניתה את רוח ותוכן ההחלטה!

במקום תוספת שטח למגורים - מבצע מתיחת פנים יסודי וכולל: שיפורים הולכים ומעמיקים בחלקי הדירות הקיימות בנוסף לתוספת השטח הבנוי. במקום הרחבת דירות - חידוש תשתיות כללי (מים, ביוב, חשמל, תקשורת, כבישים, מדרכות וכו') וכתוספת חן - פיתוח שטח וגינון מלא.

שינוי זה לא הוצג ולא אושר באסיפה (איפה כן?). גם המשמעות הכספית שלו, לא הוצגה ולא אושרה באסיפה. אני תוהה, איפה ואיך היא בכלל הוצגה ואושרה בפורום כלשהו עד ראשית 2008.

מאז אותה אסיפה ועד לדיון ב-2008 במשך שלוש שנים (!) גם לא הוצגה העלות הכספית בפועל.

2. טעות שנייה

כותבת חנה דגן:

"היכן היו כל מרכזי ועדות תכנון קודמות להזהירנו מפני טעויות תקציביות שכאלו?" תשובתי: הם לא נעלמו ולא נאלמו. למיטב ידיעתי הם לא שותפו ולא ידעו כלל על השינוי המכריע ברוח ותוכן ההחלטה. יותר מכך. להערכתך, רוב חברי המינהלת לא ידעו כלל מהו היקף החריגה התקציבית שהם גוררים אליה. היקף זה נודע להם ולציבור רק כאשר התבצעו סיכומי העלויות עם השלמת בצוע הפרויקט באזור ב' (כשלוש שנים אחרי הדיון ואישור המתכונת המצומצמת המקורית של הפרויקט). אינני מעלה על דעתי כי מישהו מביניהם ידע על היקף החריגה ולא דאג לדווח על כך ולבקש אשור ציבורי מראש!

זאת ועוד: היכן היו חברי המינהלת שאין לרובם הרקע המקצועי, הכלכלי הניהולי המוכח (והמוצלח)? מאין לקחו את היומרה לקחת אחריות על פרויקט מעין זה?

באיזה שלב החלו לשתף פעולה עם מבקר הפנים של הקיבוץ אשר הונחה לעקוב אחרי בצוע פרויקט זה שלא היה לו תקדים בהיקפו אצלנו?
מרגע שנודעו לציבור התוצאות הנ"ל (לקראת סיום "שיפוץ" שכונת "העיר העתיקה")
- פרצה סערה ציבורית והועלו הצעות לצמצום היקף החריגות הכספיות (כ-23 מיליון ₪!), כולל צמצום עלויות הפיתוח. (ראה הצעת יוחאי קמחי והצעת) כזכור, גם הצעות אלו נדחו בסיוע כבד ו"מקצועי" של חברי המינהלת שצברו כפי שמתואר, ניסיון ולמידה... יותר מזה: עד היום הם ואחרים משתמשים בנשק החלוד והחבוט שכל מטרתו להתחמק מדיון ענייני – לכם כבר שיפצו ולכן אתם צועקים עכשיו. אפילו בלהט הוויכוח בנושא מרתפים כפתרון להוזלת עלויות פיתוח שטח ותוספת שטח דיוור ואחסון בעלויות נמוכות, לא השתמשו בטיעון מסוג זה האומר כי רוב המצביעים וחלק גדול מחברי המינהלת - בעלי מרתפים נכבדים והם פסולים להצבעה מסוג זה, הפוסלת מרתפים לאחרים.
ולעניין "איפה הייתם?" העתידי. יש שמועות עקשניות על משבר כלכלי עמוק ומושך. שמועה אחרת אומרת שהמשבר נקש אצלנו בדלת וקיבל תשובה נזעמת: "אנחנו לא בבית"... אולי נעצור קצת ונבחן קיצוצים במרכיבים שאינם הכרחיים, ורק אם יתברר שהכול בסדר, נזדרז לבצע מרכיבים הכרחיים גם בחלק הצפוני של אזור ג' הכולל אוכלוסיה רבת וותק ובת זכויות?

3. טעות שלישית

מצב התשתיות והצורך להחלפתן. למיטב ידיעתי לא נערך סקר מקצועי שהצביע על צורך מידי לבצע החלפה כוללת של תשתיות, כפי שבוצעה. כאמור, הצורך המנומק להחלפה זו ועלותה הכספית, לא הוצגו מראש לציבור. בינתיים, בפועל, בחלק מן השכונות שלא עברו החלפת תשתיות כוללת, החל מ-2004, לא היו קריסות נרחבות כל-כך ולא בטוח שתהיינה גם בשנים הקרובות כאלו... נכון, מערכות חדשות תמיד רצויות אך לא בכל מחיר. בשכונות שלמות, כולל רחובות ראשיים והומים בתל אביב, מחדשים תשתיות כאלה ללא צורך בשיפוץ בתים שם. נכון, זה לא נוח- אבל אפשרי.

4. טעות רביעית

שמעה של עין-חרוד כמודל ממנו צריך ללמוד אכן קיים. למרבה הפליאה חלק גדול מן הלומדים מן המודל - לא אימצו אותו... או מחוסר מקורות תקציב, או מהחלטה אחראית יותר לבצע אותו בשלבים, תוך צמצום סיכונים כלכליים. לחלק מן הלומדים יש לקחים איך צריכה באמת לפעול מינהלת, איך מבצעים מו"מ עם הקבלנים והספקים, איך מבצעים פיקוח הדוק ומקצועי, איך מוזילים עלויות בנייה בפרויקט דמוי פרויקט עין-חרוד ועוד.

אבל למה ללכת רחוק, כאשר ניתן ללמוד מניסיון קרוב אצלנו. נבחר למשל ארבע מהדורות של הרחבות ב"ריקור", אשר כידוע אינו מפעל מפסיד:

הקמת המבנה הראשון בניהולו של משה הד הסתיימה בתוך כ-11 חדשים. ובמסגרת תקציב הדוקה. לקראת הרחבת המבנה בניהולם של צבי בר חיים ויוחאי קמחי נערכו ויכוחים סוערים ומרים, סביב היקף הבניה ולבסוף קוצצו כ-300 מ"ר (!) מתוך גישה של צמצום סיכונים, למרות צפי ייצור רחב ביותר. גישה זו של צמצום סיכונים נשמרה גם אח"כ, תוך הליכה לשותפות עם גורם מימון חיצוני והוכיחה עצמה בתנאים מורכבים במיוחד.

5. טעות חמישית

חנה כותבת: "המינהלת לא נקייה מטעויות. טעויות של חוסר ניסיון ולמידה". נו, באמת, זהו הפרויקט הראשון בעולם ולכן אין ממי ללמוד? בשנת 2004 כבר נודע בעולם ואפילו בארץ איך מנהלים פרויקט מסוג זה. כל פרח-ניהול פרויקט כזה שמע על שלושת דרישות היסוד: טיב, לוח זמנים ותקציב. מזה זמן פניתי למינהלת, לבחון אם נרשמים, כנדרש וכמקובל, "יומני עבודה" של המפקח, אם מכינים תיק בנייה לכל דירה ובו, כמקובל, שרטוטי הבנייה בפועל, מעקב ליקויים ותיקונים עד לסיום "תקופת הבדק" (בסופה מרב האחריות על הבניינים עוברת מן הקבלן – לקיבוץ), הצעתי ביצוע "בדיקת קבלה" מדגמית לפחות, של דירה משופצת ע"י גוף מקצועי אובייקטיבי (1600 ש"ח). פנייה זו באה בעקבות דגם חוזר של תשובות הקבלן/מפקח ("יהיה בסדר, זה לא פגום, נכסה בטיח", ראה דירת משפחת דן ומשפחות אחרות). אולי כדאי לנקוט גם בגישה של קנסות פיגורים? שאלתי אם הקבלנים מחזיקים פוליסות ביטוח נדרשות וכו'. אז קיבלתי תשובה/תגובה?

אח"כ ישאלו איפה היינו.....

הקושי העיקרי בטעויות אלה טמון בעובדה המצערת, כי למרות התנסות בחריגות קשות בפרויקטים שנבנו אצלנו (ראה מכון החליבה, מגרש הטניס, כביש שכונה א', שפוף אזור ב' וכו') – החריגות נמשכות. נכון, פחות בשיפוץ/הרחבה כיום (שם הוקם באיחור קריטי מנגנון מעקב ובקרה צמודה) אבל חכו לתוצאות "שיפוץ" הבריכה... אח"כ חכו לפרסום היקף החריגה של מלוא היקף שיפוץ והרחבת הדירות. הסעיף "המפתיע" התורן – תוספת עלות ביצוע ודחיית השלמת התכנון בגין דרישה ביצוע מרחב מוגן/ממ"ד/מקלט. שוב: "לא ידענו, הופתענו, מהנדס המועצה פתאום דרש" וכו'. והרי דרישה כזו קיימת יותר משנתיים כלקח ממלחמת לבנון השנייה.

נכון, קבוצת החברים אכן משקיעה זמן ורצון טוב ומתכנסת מזה חמש שנים אחת לשבוע. יש להודות ולהוקיר זאת. מאידך, אולי הגיע הזמן לשלב בה בעלי מקצוע מנוסים ולא רק חברים מסורים.

בצמצום וסגירת פעילויות לא יעילות/רווחיות שנוהלו ע"י חברים מסורים וחרוצים כבר התנסינו, כולל התנסות אישית של חלק מחברי המינהלת (ראה

פלב"ם, באליגן, אריג-וחוט, דון-קישוט, יד שנייה וכו').
זוהי האחריות האמיתית הנדרשת מן המינהלת ולא האחריות המבוקשת מאלו
ש"השיפוץ" מאחריהם.

אחריות זו נדרשת גם לאחר שתוארך הקדנציה של המינהלת (אל דאגה, היא תוארך).
העניין המוזר ביותר קשור בראש המינהלת: אם תוכניותיו האישיות (אשר לגביהן לא
נשמעה שום התנגדות מחברי המינהלת) היו מתגשמות, הוא היה נפרד מכולנו לטובת
שליחותו הציבורית החשובה במועצה האזורית, אפילו ללא יכולת מעשית לבצע חפיפה
מסודרת.

אז מה מקומה של הטענה ש"בגללנו" ייווצר נזק למשופצים העתידיים?

בארי הולצמן

דבר קטן על הדברה

(בשם מני, האחראי על ההדברה -
מתפרסמת כאן רשימה קצרצרה)

למרות הגשמים האחרונים להם זכינו -
שוב עונת היתושים ניצבת לפתחנו.
הנה לפניכם מספר עצות
לצמצום התרבותן של היתושות (העוקצות):

כל ברז דולף או מטפטף - חייב להיסגר!
כל שלולית של מים - לייבש ולמגר!
יש למנוע נזילות גם בצנרת ההשקיה
אחרת - לכולנו תהיה בקיץ בעיה.

כל אחד בביתו יפעל לתיקון הליקויים
וייטיב אם יתריע על מפגעים ציבוריים.
כדאי בתקופה הקרובה לפקוח עין -
כי יתושים אוהבים מקורות מים!

ישעיה אמיר

משתתפים בצערה של
משפחת בן אליהו
במות אבנר
מבניה הראשונים של עין-חרוד
בן רבקה וישראל בן אליהו ז"ל

הרשמה לשנת הלימודים הבאה

חברים המעוניינים לצאת ללימודים בשנת לימודים תש"ע (2010-2009) מוזמנים להירשם בוועדת השכלה. את הבקשות יש לשים בת.ד. 3 ולרשום על המעטפה "עבור ועדת השכלה".

ההרשמה תסתיים ב-20 במרס

כמה מילים על יציאה ללימודים –

על החברים המבקשים לצאת ללימודים להגיש בקשה מפורטת ככל הניתן: נושא, מוסד, משך הלימודים, מספר ימי הלימודים בשבוע, שכר לימוד ופרטים רלבנטיים נוספים אם קיימים כמו השלמות או קורסים נלווים וכו', הוועדה דנה בכל בקשה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנון השכלה. נשאר עוד שבוע להגשת בקשות. מהרו פן תאחרו!

חג שמח,

אילה אופנהיימר

מרכזת ו. השכלה

לא חבל על החשבון?

מעצם העובדה שמגוריי נושקים למיקומם של מנועי המזגנים במועדון לחבר, אני שומעת וגם יודעת מתי בדיוק שכחו לכבותם, והמדובר הוא בלילות כשהכול סביב שקט כל-כך, ואלו השניים מטרטרים לי בנשמה. וכך אני מוצאת את עצמי בְּנִים ולא נים והמחשבות רצות במוחי הקודח, "אילו רק היה לי מפתח", ומפתחת שיחה עם עצמי, הייתי יוצאת למשימה נועזת זו, בחשכת הליל, שיש בה אי-נוחות מסוימת וגם לא מעט אומץ, ולא שיש באפשרותי לתת לאצבעותי ללכת במקומי, לחדור דרך חור המנעול וללחוץ על הכפתור האדום ו... הס, תבוא המנוחה ליגע, כאן לוקח תפקיד המצפון ומטיף, נו די כבר עם האילו והדמיון המודרך שלך, תעשי מעשה! ואכן, לא פעם ולא פעמיים דברתי עם זה והסברתי לזה, ולא שיצא לי משהו מכל זה, ולמשפט "אנחנו לא השוטרים של החשמל" אני אומרת שלא רק אתם צריכים להיות, אלא כל אחד ואחת מאתנו צריך להיות השוטר של החשמל, ושל המים ושל הדלק וכיוצא באלו, ולא משנה באיזו דרך חיים נבחר לחיות כאן, כל בזבז = הוצאה מיותרת שתוביל לקיזוז, ואילו החיסכון - זה הדבר הנכון. אז ... תפנימו את זה.

דסי פורת

המחנות העולים

מחנה עין חרוד איחוד

שלום לכל החברים

עברה חצי שנת הדרכה שלנו כקומונרים של "המחנות העולים" בקיבוץ, בשנת הפעילות הנוכחית. היום אנחנו מכירים יותר את הילדים, ההורים וחברים נוספים בקיבוץ, אשר עוזרים לנו בדרכים שונות. בהזדמנות זו, אנו רוצים לספר על הפעילות שלנו בקיבוץ, במסגרת תנועת המחנות העולים.

כיתות ד'-ו' - החניכים, יחד עם חניכי תל יוסף, משתתפים בפעולות שבועיות, שאותן מעבירות מד"ציות מכיתה יו"ד מתל יוסף. הפעולות מתקיימות במחנה של התנועה בתל יוסף. בקרוב יתקיימו מספר פעילויות מיוחדות, וטיול פסח לאיזור ירושלים.

כיתה ז' - במקביל לשנת הבר-מצווה, משתתפת הכיתה בפעולות בהדרכת תומר סהר מכיתה י"א. הפעולות מתקיימות בזח"ט. לאחרונה צפינו בסרט "אני והחבר'ה", באמצעותו שוחחנו על יחסים בין חברים ועל חברות בכלל.

כיתה ח' - בחודש האחרון התחלנו את פעילות "חודש סוף" הכוללת פעילויות מגוונות. קיימנו ערב בישול, שבו הכנו פיצה וקינוחים משוקולד, העברנו פעולה בנושא שוויון ערך האדם, ובי"ערב הפאזל" ניסינו את כוחנו במשימות שונות. לפנינו עוד פעילויות נוספות.

כיתה ט' - מתקיים מפגש שבועי עם מספר חניכים מהכיתה. בנוסף לקפה ולטוסטים, שהם חובה בכל פגישה, אנו עוסקים בנושאים שונים הקשורים לחברה בישראל: מבצע "עופרת יצוקה", הבחירות, אשר התקיימו לא מזמן, הסכסוך היהודי-ערבי בישראל ועוד. בחודש דצמבר, ביום שישי נעים, יצאנו לטיול ברמות מנשה. למדנו לנווט, עסקנו במורשת הפלמ"ח ובקרבות שהיו באזור בתקופת מלחמת השחרור. השבוע אנו מתחילים את תהליך ההכנה להדרכה שמטרתו להכשיר את החניכים לקראת הדרכת הכיתות הצעירות בשנה הבאה.

לִבְנֵי 2009 – ב-6-7/2/09, בסוף השבוע, התקיימה פעילות שיא. ביום שישי בערב התכנסו כל חניכי שכבות ח'–ט' מקיבוצי העמק, במחנה האזורי "גלבוע" אשר בתל יוסף, ללילה לבן. שיחקנו משחק דגליים בגבעה, קיימנו פעילויות בקבוצות, ובעיקר היה מאוד כיף להיות עם החבר'ה כל הלילה ולא ללכת לישון. ב-6:00 בבוקר עלינו על אוטובוס וישנו את כל הדרך לאתר החרמון. עלינו ברכבל, גלשנו במזחלות, עשינו מלחמת שלג ואכלנו שלג עם תרכיז פטל.

טיולי התנועה בחופשת הפסח:

טיול לכיתות ד'-ו' לאיזור מבואות ירושלים - בתאריכים 3-4/4/09

טיול לכיתות ז'-ח' לאיזור מבואות ירושלים - בתאריכים 3-4/4/09

טיול לכיתות ט'-י"א – טיול ים אל ים – מהים התיכון לכינרת - בתאריכים 10-13/4/09

עלה נעלה

ארבל ואיציק - קומונרים

"פורים הגדול" ו"פורים הקטן"

מי לא זוכר את יוסף חביב ז"ל את עגלתו וסוסתו ואת הבטחתו הגורפת לילדינו :
"בפורים הגדול ניסע לאילת", בעגלה הרתומה לסוסה כמובן.

עד עתה לא הטלתי ספק בקיומו של "פורים הגדול" שהרי יוסף חביב היה איש בקי במקורות. וכך כשליקטנו קטעי יומנים מחגי פורים קודמים בעין חרוד נזכרתי ב"פורים הגדול", שבו הובטחה הנסיעה לאילת וחיפשתי מהו ומדוע נקרא כך.

להפתעתי לא מצאתי בכתובים שום אזכור עליו. עוד שאלתי וביררתי אך לא העליתי דבר עד שלא הייתה ברירה אלא להודות שכנראה לא היה פורים זה אלא פרי רוחו של יוסף חביב עגלוננו.

לעומת זאת נביא בקצרה מהמקורות, מהו "פורים קטן":
בשנים מעוברות, שיש בהן שני חודשי אדר, חוגגים את פורים בימים י"ד-ט"ו באדר שני. בשנים אלו (המעוברות) מציינים את ימים י"ד-ט"ו באדר ראשון, המכונים "פורים קטן", על ידי שינויים קטנים בתפילה. בבית מתבטא "פורים קטן" בכך שהסעודות נערכות ביתר חגיגיות.

זיוה אופנהיימר

שִׁבְתָּ לְעֵצָה הַשְּׁבִיט

הַ הַ הַ הַ הַ

בֵּינָם שִׁשׁ 2009/3/13

בִּשְׁעָה 22:00

בְּחֵלֶרֶת-הָאֵלֶּל

עַל סֵלֶרֶת הַיּוֹם:

1 הוֹפְעוֹת !

2 רִיקוּדִים !

3 שִׂמְחָה וְאֵצֶב רוּחַ טוֹב !

אַ צֵאוּ לְחֵלֶרֶת